

1920-12-30

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Archive:
Mappe 29 nr. 2a-d

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Raskilder 30/12 20.

Besøgt Telefon 456.

Ther Jaakum y Agneli.

Tuundtak for kærlig julegave
der ledsages af et saa overordent-

lig karakteristisk og yndigt Udval
om Opværelse deres som dit

"Løst" - hvor af - de hvor? -
om den Faders Udsættelse.

Efter den fra den tidligere Udgave
indtaget Kærlighed til hans Kunst

og den personlige Taknemmelighed mod

ham selv for den store Venlighed,
han vilde mig unge Fyr, de fra

gange og på Lygthed til at berøre
ham for ham alt for tvivlsomt,

Kunst. De jo nok er, at jeg med
allereventuelt Litteratur og Tænkning

ligger med det smukke Mændene
hans herlige Udsættelse og har saa

her tillykke en meget smukt Billede
og Kunstnerisk Vundering af mange

af Billedene og et Overblik af hans
over hans Udsættelse.

Eller er det med det kun en for

Denne min Færdighed for at den. En af de bedste
hvil at forvalde for at den. En af de bedste
Telefon 456 er jo det. En af de bedste
hvil at forvalde for at den. En af de bedste

alle sammen de bedste

Vener af ham Kunst af det eget
Lyst og oprindelse af ham Lyst,
som du her Laster fremhæver som
et Lyst. I saa Fald er jo dobbelt
taknemlig. For det maa jo være en
meget dyt Historie at sætte som
Fadret sandt Minder. Men
du har jo altid været et stort anlæg
og haft Lyst på alle Sted og
Lindagene har her været Også
spillet Hurten, som i et andet.
Hvorom alting er, saa ser jo med
stor Glæde på de dygtige Billeder
som altid har været min Begyndelse
og Lær med Læse og med den
kendende Glæde som Ulydende
være Redegørelse.

Jo er meget glad over at is er
dette smukke Hefte

Hurten Lykkeligt Tid det repræ-
senter. V. ser jo nok af Murens
for den Tid - som nu i Fødsels
Proq, hvilken Janner den
kendt over hos de unge
Kunstner, hvilken inden Løgen

og Nærværelse, hvor med Høflighed og Forsigtighed
saa det har alle været Læsestager, alt sammen.
Men det ligger mest i Individualitetens;
og der var jo Læsestager, der alle var fælles
Gemyt, hvor Læsestager jo kunde
næsten sig Læsestager. Frølsk
er mere vildesten - og paa en vis Maade
fandt han aldrig en rigtig Læsestager
ungdomsmaal. Blant dem daan
jo den Fader som den stotte og
hel sinde, selv om ogsaa han har
haft sine Brydninger. Men det maa
jo vel, hvor meget godt skal jo det;
og det blev godt.

Men der man paa hele Perioden,
saa var der Læsestager - for at se - en
Helhed. Bestemelsen en lang
sælsagen Læsestager i Virkeligheden,
end, som al den opretholdelse ubegri-
pelig Tid. Der var en Læse-
klang mellem Læsestager og Kæmpe
som maaske end for at er mere
syntlig end for den Tid selv,
der maaske, faldt sine Brydninger
lige saa stærke; men det var for-
svundet for resten. Men det
var Læsestager, som Tids Indvirkning.

Frotyreher, der jo ogsaa gælder dybt
ind i det Samfund, Tider hvor der var
- Eggeren men Lov til Opfordring
til at være som Kristus for den, det
nu er givet. Nu Under jo af Lave,
som aldrig før. Historien. Det er
allerede ind i den for Kristus Under
jo et færdigt standpunkt anerkendte Kaas, den
herker, saa der kun en jouetall for at
blive op til to seer, - nogle bliver det
da ogsaa, - der skal overhøje os stærkt
sund Land og ingen Karakter til
at byde sig en lige Uygennet
det T, bruehval og forvæderiske Hæder,
dynd de maa staa med. Og det
shaker jo en Kløft, Forstaaes mellem
Aldre og Ung, som er været paa
et Brædt lagt over til at mødes
paa.

Men værre næsten, at den er
nagelap en bladv Drai, at vide
paa sin Hæle - eller staa og gaa
foran et Staffeli og kan nægte, der
skal være omme, mens Millions
Krigslingsdøder, mens Krigsfanger
som 6-7de den sidste og vansmagter

2

aandels som legemligt. Pibersels,
 og man alle krener Afrustning og for-
 bandede Røgen, men alludote min den maas
 kist og riste selv. Ja vi har jo taalt de som,
 som de slør Tug, der fuldbyrdes og
 om faderens Samling, og om derin
 Reimien af Forhaardt til Jesus, og
 som har med der Interesse kaldet de lo Progen
 Aukhinde og Tegn og Tidens ^{Tal for Aand} og syner
 og raag, i maas se det alt. Betegnelse
 af de Aandens de der har forskelligt
 de saa end oppfatter Forandrigelien og
 Tyneen. Men af de fradelt det uendte
 uendte at der med raadene real
 esthetis til Tug som Malerier, selv
 om de maatte at som mægtelad-
 ne Tug, end det uendte mig pind,
 vider de vil alligevel føle det
 pindligt. For der høier en
 vis Lykkesfølelse en Fred. Fint
 til forat gøre raadant uagt, en
 Tro paa det Værdi. Men Kunst
 og bliv en Spekulations-
 Vase og det gaanske vil lide
 men respektfuld - Kreds af Kunst-
 venner der lever i den Faderen

en maarknack waxel, men den
vagraa ögh med walige Maen. Paab-
ber og Fald, der uforlaand liden
efter Mader og Retninger.

Og varden saa cudder endu for vort
Arbejde nogle stens enkle Byg-
ninger, saa var det vel godt. Men
Komplet Raas ger Tiindt og.

Sælfald mit. Hvad var Striden
mellum Nogens Vinner og
de Brunetti? et regne i med
delt? - Hvor se egulig tall Kæn
en Tælmen i mellem et koldt og
og det men spekt så gnet.

Og hvad var i om gnegualland =
dombaar Kampen mellem
Chadalluboy og de frie? - Et
om se Lapper i et rum.

Men for den lydhør ^{toner} ~~stærke~~ so dy
igum den forinner Sam
en Klang af Trang he nogle
radikalt - godt i rum
Kampbilledet; men det ene
Pålægslag Ruun so - og forst

ter. Det foragaaende !- Tullen Herle
da al se paa et elskeligt Quindes
Ting og Lykke her i den indreleg Land-
hidsorden.

Hvad af den steller op med aet dille
i et Akademisk?

Lerdikter, at den Quindvalde den
maagter; det rent menneskelige,
som man gaar forud for det æsthetiske
med sin Krav, en alderes forvint.

I Kan laa saa mange Skaler og
Kommissioner, i et (i beklagen
af mit gaarke Kjæde Ly, at den
skal i ind i aet dille i Skort for
at de den samlede Kraft til
den Arbejder en Kunstner) -

og I kan igen opgrave, hvad den
menskes haand til, de store Kunst-
periodens Metoder. Og de findes,
og der arbejder ogsaa (den Steder)
for at gøre den smukt bare. Men
saa uendeligt dille - ligesom
ogsaa Malerens Teknik - pa
Grund af og Iudvælsender
af paa rationel Basis, hvilket
alt sammen er en Løsning.

Tagen, der maa læses i Sele
for man bliv Kibvinner, saa
kan man jo dog aldrig læn nogen
at bliv Kündner ligesaa lidt
nu maa paa nogen Skole kunde
lage Examen til Digtet.

Men ligesom for ar sand verdens fuld
Digtet, skönt mennerligt
maa udvikles og ja først udvikles
til Lære og saa belyst og udvikles
til en Karakterdannende Kamp
efter ideale Maal, saadan ogsaa
for Billed Kunsten.

Fik man en dybdensgaaende
og begynder Flugt med
dunget Spil og løst. I ved
Studiet - ikke bare at tegne og male.
Modellen - en paa en og en
men at slaas med Begrebet af Kunst
nærst ad og udvikle tagt Bygget
- men foreløbig i teknisk og
kompositionel Retning,
saa at Karakteren derunder bliver
stærket, saa Kunst den vel
kaater, at en større Maalestok

almindelige Helsehel.

Bevær — nu stiler de sig alle
op mod Olympustinder.

Nu de lade alle paa Vej —
som Mennesker — hvad vil Livet
Leveret g al den Forholdet
tror de den betinget, at det al
de føer med Pensen er ved af
lytte til.

Men dog der Vægt paa den strenge
Rumts Metoder, som vilke
den hast andre ind sprædt Anden
om. Hvorledes der en Lær
af Erfaringer deropaa kan
trikes ind Nylig, vort al
vidde Forslaaelse af hvad Rumt
er. Men naturligvis kan man
den god Rumt efter ude saa paa
Formler. Det er for det at man
er Tænkere af Evne og Sind.

Men baad den menneskelige
Vidensk. og Livsoplysning og den
Tænkens theoretiske Videns-
komparative som tekniske —
en uougængelig Behov paa
for at alle mange Natur begreb

skal naar undergaaet Tilfaldy-
heder i Udviklingen.

Seler det tryk som Arbejde med Tek-
nik og Kompositioner og jo Karak-
terudviklende.

Men i enhver af de tre Factorer
har man forstaaet at tage med
ind i Undervisningen, som efter
min Mening har været det nye
pædagogiske Udtalelse -
hidske. Glædeligt, at der nu begynder
at arbejdes efter disse Principper,
men grundvalden karakteropbyg-
ningen.

At Tyngs og Madellens -
Madellens maa jo blive en
Selskabs, men Kunde jo lægges
ind for Akademiet. Ellers
i det jo ikke andet end en
Stats understøttet Tyngs gælde-
skals.

Traflet - Mønden?

Ja der findes jo saa, som har
Interesser i den Retning,
og det har altid for mig været et

Forrest Stand punkt, at det skulde
være forbeholdt de hvide Kunstner,
der oftest selv indregner sig til
Lærere, og sjældnere har Monstrøs Færdighed.

*En med
denne god
tænke
og naturen
ligeledes
fuld, men
hvid* Man maa søge dem - selv på
Udlandet - man maa sende bega-
vede Mennesker som Elever
med det Maal at gøre sig ind i den
en Lære stand maa opdrages.

*Harde
Viggo B.
denne
gammele
harde
vordt god
til at vide
vilde mennesket
i den vige.* Ja Hatten af. For de forskellige
Fald, der har gjort ud med det
Kunst - men ingen af dem har
evnet noget af den Slags. Og
det vilde være en stor Udsættelse,
hvidt Kræn det af dem.

I sin Færd var der en
herlig Forening af Mennesket,
Kunstnerne, Maanedene
her og hvidt Færd den
forstod at Kræn, - og derved
den monumentale Begreb,
der for har den alle til at vide,
som Hatten
det vilde indgyde den store
Respekt, men Mennesket.

ham, som jeg maa se som et, og
som lyser gennem ham Kinet og som
har prægt hans Hjem og hans
Prois - ja hvad det er ander
Egnskaften har hjulpet ham,
om ikke det havde været Gennem
Laget. den kannede

Men maaske var det det Al
faan Plads til Kunst. Plads
for Mennesskethed - ja Trang
Behov det er ikke rigtigt
humatrasbinder, efter som der
der blev saa uennesskethed
den mon det blev gennem Kunst
den moraliske og religiøse
Indvirkning skal se i Hensyn
mycket ganske ander Præsten,
de skal rettes. Brevet
for at gøre Slagten frem ad
og være Hjertens opad.

Men jeg er mig og forvinder maaske
mere end jeg bærer af all omhygg
os. Jeg ved for mig ikke andet at
gør end med et højt begreb
med Arbejdet præster den er mig
levende at mal stilsiddende

4.
 lad den
 der har
 krettes
 om til
 at reformere
 mennesket
 gøre det, vi
 ind de små
 evner, lad
 os passe vor
 søger.

krad p. kan, og løber der der ind
 imellem et lille Glimt af Skov-
 hed og Albedighed, som kan faa
 Bist til mellemløbet, og p. lath-
 nemlig.
 Men ellers tringe p. al Tid og Kraft
 at gaae om i Samfundet
 paa at se, naar de Unger, p. faar
 det Tag i - nu og da gaar,
 og opvækker det gamle Lys og
 Ting, som p. saa ved, og vakte
 den Lyd og det Mød til det gode,
 p. kan, ud p. en ydmyg Er-
 kendelse, at p. intet kan
 af mig selv og min virke, men
 skæbne.

SKOVGAARD-MUSEET
 29 Nr. 2D
 Mappe

Tak for det Venligt glem
 Aarsen, for at p. altid kan
 finde sig og Agnate som
 de samme kære fortællende
 yndige Minder som I
 kan p. Begynder.

Det er meget sødt af lille
 Marie, at hun ^{Kong} har været med
 Skovs Pige-bør og sandt.

[illegible]

1) Kønnet Kam derpa, endte
 Koffer et Menneste derpa, som dy
 kander - (nu skal Fageneinde Funn
 ha haft Guldbrudup 9 Høgtensand
 i Antas a/c. 100 omkring dem)
 - vilmer nu Hjert. - Kvædshup -
 Kongdal - Amosen !!

Og nu naar Jezebel: van nu
Godelieve de Christenloze.
Lyke y Hede! Kels Kende!
Og ty alle saams nuerkerley,
Wilkenur y vamm. Puslen
an de Gudne gies Jor alle
et godt velinghet Netaar!

Eden game. On
Vergo Pedum

Jahanni seeds var. opugly mals
Kulma kinnu.

P.S. En ligner lifum. ~
Jeg længes efter at se Jens og
børn (undskyld - det er vist et
alt for famltest udtryk -)
Vandt umuligt at I kunde
reinke Jer op til at besøge
os mens det endnu er ferie.
Jeg forvar skyld, men alligevel
reper det vel bort.

Det er dog ogsaa rent for-
bandedt at I ikke har telefon!
Men nu af Jer forstaar vel
nok at ringe op (N. 450)
Kun en dag kan vi ikke -
i Nytaarsdag.

Bøgerne bliver sendt
i morgen for at I kan
jaa det saa snart
som muligt. De skal
nemt bruges paa Port
huset og der er nu luttet